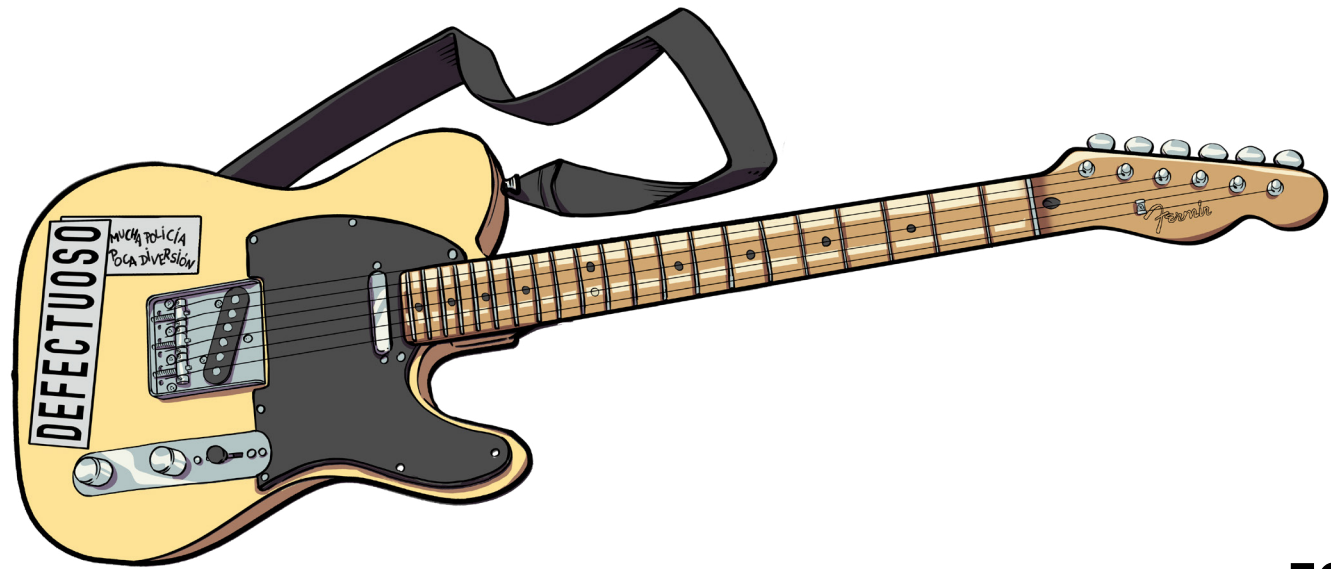

BLACK IS BELTZA

A INHOA

FITXA TÈCNICA

Una producció Hispano-Argentina

Producció	TALKA RECORDS & FILMS / BIB2 AINHOA AIE LAGARTO FILMS / DRAFTOON STUDIO
Gènere	THRILLER POLÍTIC
Llengua	Euskera
Tècnica Animació	2D, 3D, CUT OUT
Format original	FULL HD
So	5.1
Durada	80 min
Classificació	Majors de 16 anys
Distribució a l'Estat espanyol	BARTON FILMS
Data d'estrena	30 de setembre 2022
Vendes Internacionals	FILM FACTORY

EQUIP TÈCNIC

Director	FERMIN MUGURUZA
Guió	HARKAITZ CANO FERMIN MUGURUZA ISA CAMPO
Productora executiva	JONE UNANUA HUGO CASTRO FAU
Directora de Producció	MIREN BERASATEGI
Director d'Animació	IMANOL ZINKUNEGI
Música Original	MAITE ARROITAJAUREGI "MURSEGO"
Directors d'Art	BEÑAT BEITIA
Direcció Composició Digital	MARIONA OMEDES
Creació de personatges	DANI AZPITARTE JOSEP HOMS AME TRES VOLTES REBEL

www.blackisbeltza.eus

SINOPSI

Ainhoa neix de miracle a La Paz (Bolívia) després de la mort, en atemptat parapolicial, de la seva mare Amanda. Creix a Cuba i el 1988, als 21 anys, viatja al País Basc per conèixer la terra del seu pare Manex. En ple conflicte repressiu, coneix la Josune, una periodista compromesa, i la seva quadrilla d'amigues i amics.

Quan un d'ells mor per sobredosi d'heroïna, Ainhoa i Josune comencen un viatge iniciàtic que les portarà pel Líban, l'Afganistan i la ciutat de Marsella. Són els darrers anys de la Guerra Freda i totes dues s'endinsaran en el fosc món de les xarxes de narcotràfic i els seus estrets vincles amb les trames polítiques.

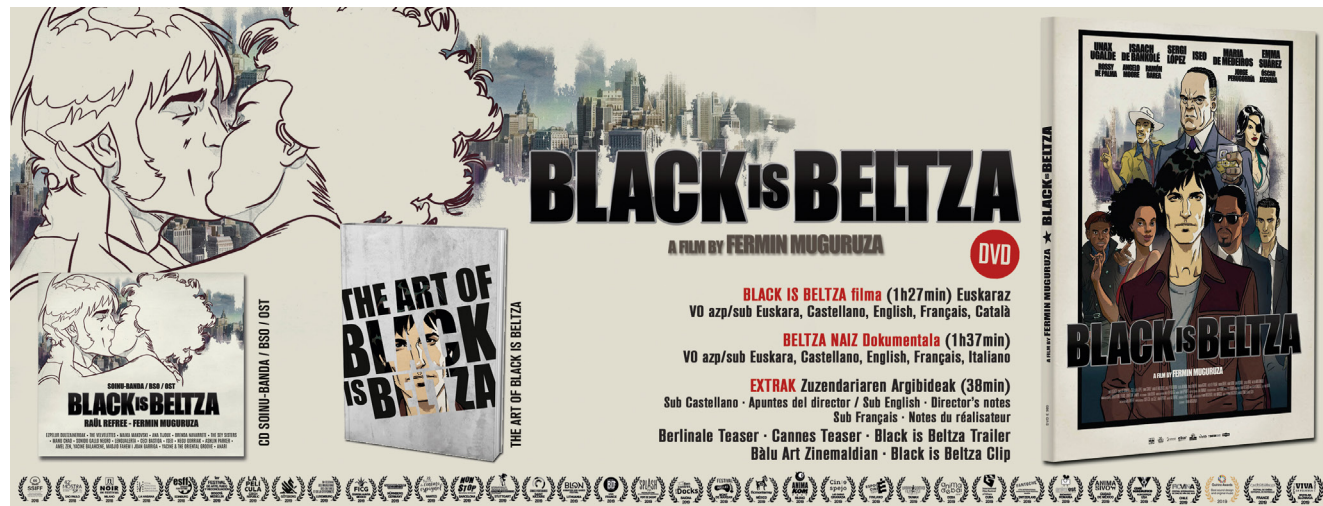

NOTES DEL DIRECTOR

Preliminar

El projecte transmèdia BLACK IS BELTZA s'ha anat desenvolupant davant del públic aquests darrers 8 anys, encara que òbviament ve de temps enrere:

- 2014: es presenta la novel·la gràfica i s'inaugura a La Alhóndiga de Bilbao l'exposició que contextualitza-va l'època i el procés creatiu del projecte.
- Setembre de 2018: arriba al seu particular ítaca amb la presentació de la pel·lícula d'animació al Festival Internacional de Cinema de Sant Sebastià.
- Des de llavors i fins al març del 2020, la pel·lícula s'ha projectat en més de 40 festivals internacionals i jo com a director he realitzat més de 100 presentacions a ciutats de tot el món.
- La pel·lícula es va estrenar a l'Estat espanyol el 5 d'octubre del 2018 i a l'Estat francès el 8 de maig del 2019.
- The film is distributed digitally in China, and for the rest of the world, NETFLIX owns its distribution rights.

Interès del nou projecte

El final de BLACK IS BELTZA deixava oberta la possibilitat de continuació a una sèrie d'aventures que el mateix protagonista, barreja de pirata i justicier romàntic, pogués executar a finals dels mateixos anys 60 del segle passat, o en els posteriors, sempre immers en esdeveniments pels quals passessin personatges reals i inventats. La temptació era clara amb un 1968 a la cantonada i uns sucosos anys 70.

Però si alguna cosa ha caracteritzat la meua carrera, això ha estat la ruptura, els girs de timó inesperats. En aquest cas, si els seguidors de BLACK IS BELTZA esperen la continuació de les aventures de Manex (una cosa així com si el llegat de Corto Maltés i la seva saga de viatges marqués la trajectòria del nostre personatge), els he de dir que estan equivocats, perquè amb la segona part (BLACK IS BELTZA II: AINHOA) fem un pas de gegant i, ballant sobre ells mateixos com fan els gegants de San Fermín, proposarem una el·lipsi de 21 anys i convertirem en protagonista absoluta de la història a la filla d'Amanda i Manex: **AINHOA**.

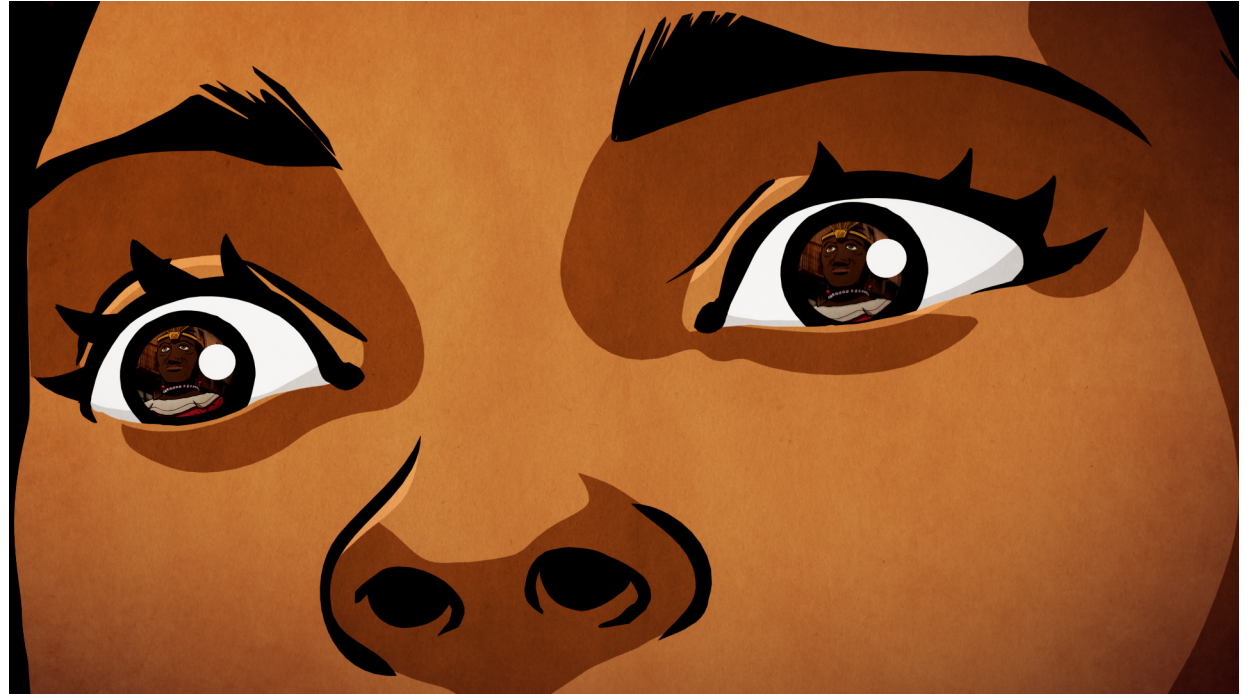
Ainhoa

En aquesta segona part de la saga BLACK IS BELTZA, una jove de 21 anys serà testimoni de l'estat de les coses dels últims cops de cua de la Guerra Freda. A través de la seva mirada, observarem els conflictes que van marcar l'ocàs d'una dècada i allò que alguns van anomenar la fi de la història.

S'ha parlat molt dels 80, s'ha arribat fins a la mitificació d'aquella dècada, encara que també fossin anys de plom a molts territoris. I és que moltes vegades no es posa en perspectiva la seva cruïlla. En aquest sentit, aquesta nova entrega de BLACK IS BELTZA mostrarà com els problemes del món conflueixen, com allò local i global estaven interconnectats i per què l'expressió globalització es va començar a utilitzar precisament l'any en què transcorre el nostre nou lliurament, el 1988.

Context

Com a la primera part, en aquesta també serà protagonista el viatge. Un altre cop, un viatge iniciàtic, però no amb una missió a complir, sinó que l'estructura narrativa es veurà marcada per les protagonistes enfrontant una successió d'adversitats progressivament més grans a cavall dels esdeveniments. Així, hauran de moure's en un món on aparentment els grans conflictes estan en vies de solució (la guerra Iraq-Iran, Afganistan, la guerra civil del Líban, el procés de pau imminent a Alger entre ETA i el Govern espanyol), però on hi ha més capes de disputa del que sembla.

L'escriptura de guió

Com a la primera part, hem escrit el guió a quatre mans Harkaitz Cano i jo.

Un cop més, la documentació de l'època ha estat exhaustiva: documentals, llibres, pel·lícules, fotografies... La diferència ara és que tot va impregnar de les meves vivències personals, perquè el 1988 jo tenia 25 anys.

Si a la primera part el tercer guionista va ser Eduard Sola, en aquesta segona hem comptat amb la col·laboració d'Isa Campo. Guionista, productora i directora de cinema, ha guanyat amb Isaki Lacuesta dues Conchas de Oro per les pel·lícules Los pasos dobles i Entre dos aguas. Isa Campo s'ha encarregat de vehiculitzar la trama a través de les emocions, buscant un punt de thriller molt de personatges, però alhora molt realista. Els protagonistes adquireixen així diversos nivells: allò que diuen, allò que pensen, els autoenganyos, allò que saben, allò que desconeixen i allò que callen.

La vida i la mort als 80

La intensitat amb què vam viure aquells anys contrastava amb la mort prematura com a convidada sinistra. Al País Basc, posseïem el combinat perfecte: atemptats d'ETA, la guerra bruta, la repressió, l'entrada massiva d'heroïna de gran qualitat, l'amenaça de la SIDA.

La mort del meu germà Iñigo el setembre del 2019, company musical des que el 1984 forméssim la nostra primera banda ska-punk Kortatu, em va provocar una profunda devastació. Iñigo tenia 54 anys i vaig reflexionar molt sobre la generació de músics amb què Kortatu compartíem escenari llavors. Cap d'aquests grups tenia tots els seus membres vius: La Polla va perdre el bateria per una aturada cardíaca, Eskroto/Gavilán (Tijuana in Blue) es va suïcidar, i altres músics d'altres bandes van ser furibundament atacats per l'heroïna o la SIDA.

Així, la banda amb què més vam actuar (Cicatriz) va perdre els seus 4 membres; Eskorbuto a 2 de 3; RIP a 3 de 4; Vulpess la seva baterista; Vómito al seu cantant i el meu millor amic des de l'escola, Biktor Pérez...

Va ser aquella entrada massiva d'heroïna planificada pels aparells de l'Estat per desmobilitzar una joventut rebel i combativa? Qui més estava implicat en aquella estratègia política i el seu conseqüent lucre? Quines eren les rutes de narcotràfic que utilitzaven? A quines parts del món es va donar també aquest fenomen i per què?

Les discussions sobre aquestes qüestions segueixen sent enceses i BLACK IS BELTZA: AINHOA, a més de tenir una Banda Sonora Original que rendeix homenatge a aquella època, farà parlar amb la seva aportació a aquest debat.

Una nova expressió a l'animació

L'animació per a adults es va consolidant de mica en mica com una nova tècnica per explicar històries. Si abans la producció era a comptagotes (“Persèpolis”, 2007; “Vals amb Bashir”, 2009; “Chico i Rita”, 2011; “Arrugues”, 2012; “Psiconauts, els nens oblidats”, 2015; “La tortuga vermella”, 2016), a partir de 2018 s'estrenen més de 10 films d'animació per a adults a nivell internacional i s'han establert premis específics a l'animació com els Premis Quirino iberoamericans (tercera edició aquest any 2020) i els premis europeus Emile Awards (primera cerimònia al desembre del 2017).

En aquesta mateixa direcció emmarcaria l'animació que complementa el documental sobre la vida del líder de Nirvana (“Kurt Cobain, Montage of Heck”, 2016), on es recorre a aquesta tècnica per narrar els moments d'angoixa existencial que van provocar el seu repertori, explorant-ne novament la utilització de l'animació en films musicals de ficció o documentals com ja passés a les referencials “The Great Rock ‘n’ Roll Swindle” (1980) sobre Sex Pistols i “The Wall” (1997) de Pink Floyd.

Encara més, s'està desenvolupant una tercera via que es va obrir pas entre l'hegemonia de Disney/Pixar/Dreamworks i l'estudi totèmic japonès Ghibly. Els nous llenguatges estètics en animació d’“Another Day of Life” (2018), J'ai perdu mon corps o “Les hirondelles de Kabul”, totes dues del 2019, reafirmen un corrent nou en què se situa BLACK IS BELTZA.

Com va dir el padri de l'animació basca Juanba Berasategi, a qui després de la seva mort dediquem la primera part de Black is Beltza, “l'animació és un exercici de resistència”, i amb BLACK IS BELTZA II: AINHOA, seguim fent camí.

Fermin Muguruza

AINHOA

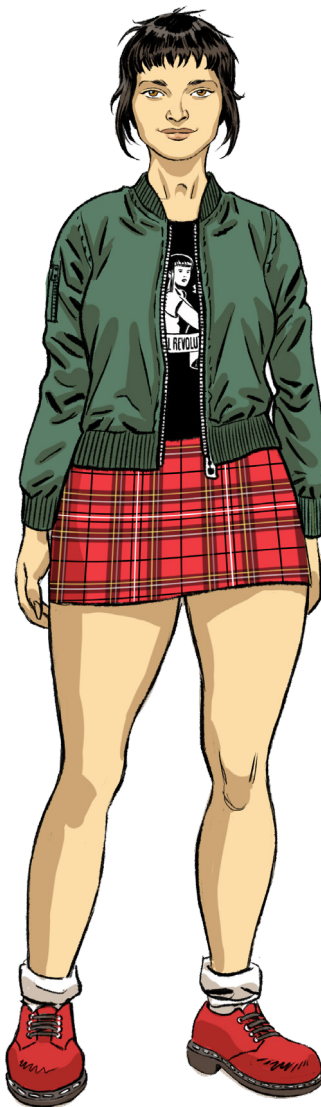
Neix el 9 d'octubre del 1967 de manera traumàtica després de la mort de la seva mare cubana en un suposat atemptat paramilitar en forma d'accident de cotxe a La Paz, Bolívia, el mateix dia en què el Che Guevara és assassinat a Cochabamba.

Criada a Cuba amb l'absència d'un pare basc que només la visita de manera intermitent, té 18 anys quan comença la història el 1985 i és estudiant de Belles Arts, amb una gran afició a la fotografia. La seva artista preferida és Frida Khalo, i estima el ball i la música per sobre de tot. Els seus músics preferits són Benny Moré i Bob Marley.

Practica arts marciais i amaga relacions amb la santeria, especialment un respecte cap a la deïtat Elegua, la que obre els camins, en forma de collaret que sembla protegir-la davant de qualsevol perill.

No ha tingut una vida fàcil, i la lluita del dia a dia es reflecteix en els malsons que pateix habitualment a la nit, però tot i així, és una jove que ha sabut emponderar-se i obrir-se camí sempre.

Parla francès i anglès, a més de castellà i euskera. A punt de fer 21 anys realitzarà el seu primer viatge a Europa amb una càmera fotogràfica, regal del seu pare, i segons va transcórrer l'acció anirem descobrint que és un personatge que té més capes de les que mostra a primera vista.

JOSUNE

Neix el 1964 a Bilbao. Té 24 anys i ha acabat recentment la carrera de periodisme. Les pràctiques les va fer al diari independentista d'esquerres EGIN, on treballa actualment.

El seu dubte etern, de quin costat està un periodista que cobreix una guerra des de la trinxera? Pot canviar la realitat de la que escriu? I el seu far, el polonès mestre del periodisme Ryszard Kapuscinski.

Es va traslladar a Pamplona en enamorar-se de Diego, un jove punk militant dels moviments ocupes. Compromesa amb la realitat del País Basc i l'internacionalisme, va patir una detenció amb tortures de la que va sortir sense càrrecs després de 10 dies d'incomunicació.

El rock radical basc de l'època li embogeix; Kortatu, Eskorbuto, La Polla Records, i la seva artista internacional favorita és Nina Hagen.

Coneix Ainhoa després d'una càrrega policial quan aquesta acaba d'arribar a Pamplona, i de seguida connecten. L'amistat que sorgeix entre totes dues s'estrenyerà quan després de la mort de Diego per sobredosi, Josune decideixi acceptar la invitació d'Ainhoa per seguir el viatge juntes.

Veü d'AINHOA
MARIA CRUICKSHANK

CAST - ACTORS DE VEU

MARIA CRUICKSHANK	Ainhoa
ITZIAR ITUÑO	Josune
MANEX FUCHS	Hamid
ANTONIO DE LA TORRE	Rafael
DARKO PERIC	Igor
ARIADNA GIL	Isabelle
ENEKO SAGARDOY	Diego
MIKEL LOSADA	Mikel
RAMON AGIRRE	Xebero
MIREN GAZTAÑAGA	Amatxi Tere
MAITE LARBURU	Iman
XIMUN FUCHS	Jean-Pierre
GORKA OTXOA	Iñigo Kortatu
FERMIN MUGURUZA	Fermin Kortatu
JON PLAZAOLA	Javier Salutregi
PEIO BERTERETXE	Didier
MARYSE URRUTY	Armineh
ISIDRO	Isidro
JOSEBA SARRIONANDIA	Martin
MARIA FORNI	Yady
IBAN RUSIÑOL	Commissaire Marcel
NATALIA ABU-SHARAR	off Sabra i Shatila
MORAYSYS SILVA	Tania
MAYKEL GARCÍA CARDO	Felix <i>The Cat</i>
BRUNO COSCIA	Arthur
MARIA AMOLATEGI	Amaia Apaolaza
PAPET-J	Chef Chérif

MÚSICA ORIGINAL

MAITE ARROITAJAUREGI “MURSEGO”

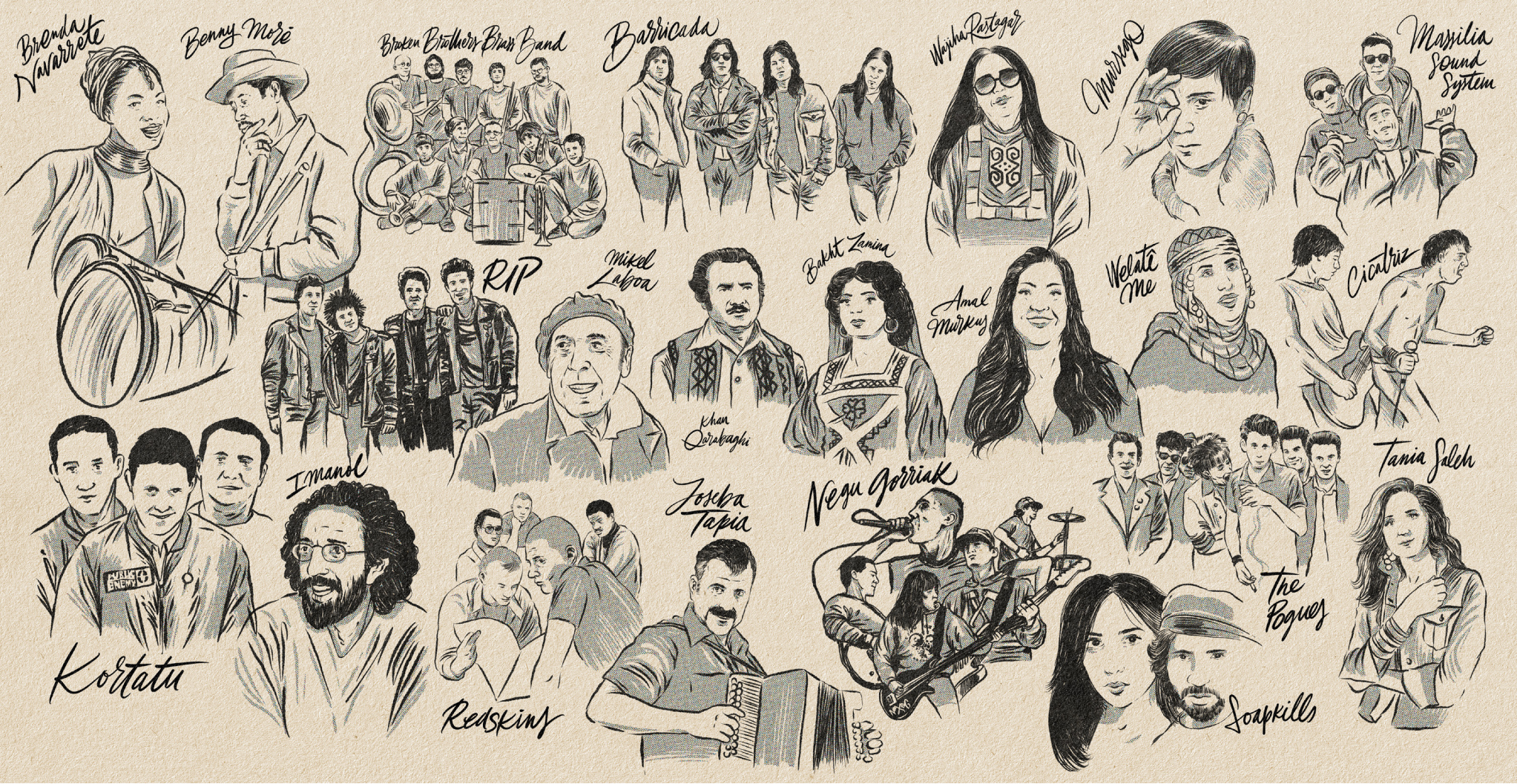
Mursego és Maite Arroitauregi. Mursego és ratpenat en portuguès. Mursego fa música amb un violoncel, pedal loop station, chiflo, platets xinesos, flauta d'èmbol, pandereta, ukelele, teclat amb llums de colors, autoharpa, rimes, palmes, improvisació i veu. Maite ha estat violoncel·lista de molts grups de música del País Basc: Anari, Lisabö, Xabier Montoia, Ama say, etcètera.

Mursego és el seu projecte en solitari i l'abril del 2009 va gravar i publicar el primer disc, “Bat” (1), autoeditat. A finals del 2012, Maite va publicar el seu segon disc com Mursego “Bi” (2), una clara evolució en el seu so, cada vegada més allunyat de la música experimental i acostant-se al format cançó.

Després d'un temps en què es va dedicar a col·laborar en diversos projectes relacionats amb el cinema (“Emak Bakia”, “Invisible”), la dansa i el teatre, va arribar el seu tercer disc “Hiru” (3), la seva confirmació definitiva i una volta de rosca més a un univers cada cop més propi i fascinant. Després d'una nova immersió en altres projectes cinematogràfics (“Ama” d'Asier Altuna i “Morir” de Fernando Franco) i de presentar en directe sengles peces escèniques amb Harkaitz Cano i Ixiar Rozas, va presentar el disc col·lectiu “100% Oion” gravat amb i per al poble de Oion (Àlaba).

El 2021 va guanyar el Premi Goya a la Millor Música pel seu treball a la pel·lícula “Akelarre” al costat d'Arantazu Calleja.

Brenda Navarrete

Benny More

Broken Brothers Brass Band

Barricada

Wajha Pastagari

Murrup

Mossilia Sound System

RIP

Mikel Laboa

Bakht Lajina

Amal Mirkes

Velate Me

Cicatriz

Khan Qorabaghi

Imanol

Joseba Tapia

Nequ Gorriak

Tania Saleh

Kortatu

Redskin

The Fogues

Soapkills

FERMIN MUGURUZA

DIRECTOR

Músic de projecció internacional primer amb les seves bandes Kortatu i Negu Gorriak, i després en solitari, comença a fer documentals el 2006, any en què funda la seva pròpia productora musical i cinematogràfica TALKA RECORDS & FILMS, en què ha treballat com a director, guionista, productor i creador de Bandes Sonores Originals. Ha estat guardonat per «Checkpoint Rock» al Festival Amal de Galícia com a millor documental, al Festival In-Edit de Barcelona com a millor documental per la sèrie «Next Music Station», menció especial al KRAFTA DOC INTERNATIONAL - ART MAKING FILM FESTIVAL de Glasgow per «NOLA?» i millor pel·lícula d'animació al Festival Internacional de Monterrey per «Black is Beltza», i pel millor disseny de so per la mateixa pel·lícula al Festival Quirino d'animació Iberoamericana.

FILMOGRAPHY

- 2006** *Bass-que Culture* (documental)
- 2009** *Checkpoint Rock*
Music from Palestine (documental)
- 2011** *Next Music Station* (sèrie d'onze documentals sobre la música àrab)
- 2012** *Zuloak* (mockumentary)
- 2013** *No More Tour* (documental), co-dirigit amb Daniel Gómez
- 2015** *NOLA ? Irun meets New Orleans* (documental)
- 2018** *Black is Beltza* (llargmetratge d'animació)
- 2019** *Beltza Naiz* (documental)
- 2022** *Black is Beltza II : AINHOA* (llargmetratge d'animació)

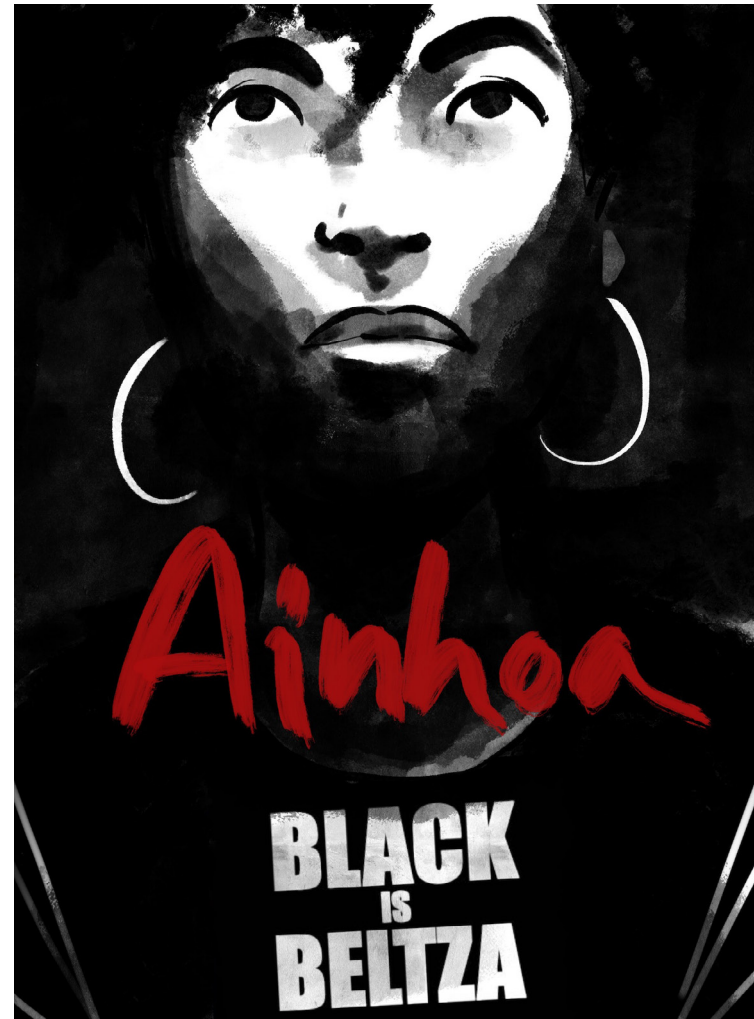
TRANSMEDIA

BANDA SONORA ORIGINAL

(2 LP / CD / Digital)

Data de llançament: 15 de setembre de 2022

NOVEL·LA GRÀFICA

Dibuixant:

Susanna Martin

Data de llançament:

6 d'octubre de 2022

Euskera: Elkar Editoriala

Castellà: Reservoir Books

Català: Pol·Len Edicions

Gallec: Demo Editorial

DISTRIBUCIÓ / PROGRAMACIÓ:

 BARTONFILMS

T. 0034 944 240 559

bartonfilms@bartonfilms.com

www.bartonfilms.com

Agència Internacional de Vendes:

FILM FACTORY

Contacte:

Manon Barat <manon@filmfactory.es>

Cap de Comunicació:

NAGORE VEGA

nagorevega@blackisbeltza.eus

+34 619 513 016

 [Black Is Beltza](#)

 [BlackisBeltza](#)

 [blackisbeltza.2.ainhoa](#)

www.blackisbeltza.eus

